

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 490/2014
22.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног М.В., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног М.В., адвоката И.М., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.6894/12 од 10.02.2014. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.202/14 од 08.04.2014. године, у седници већа одржаној дана 22.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног М.В., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.6894/12 од 10.02.2014. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.202/14 од 08.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.6894/12 од 10.02.2014. године окривљени М.В. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 2. КЗ за које му је изречена условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ према окривљеном М.В. изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом "Д" категорије у трајању од 6 месеци, а на основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени М.В. је ослобођен дужности да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушал и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.202/14 од 08.04.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.В. адвоката

И.М., а пресуда Другог основног суда у Београду К бр.6894/12 од 10.02.2014. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног М.В., адвокат И.М. због повреда закона из члана 4, 42, 45, 54, 64, 65, 97, 99, 100, 297. став 2. и 3, 289. став 2. и 3, 297. став 5. КЗ и члана 99. и 124. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде у корист оптуженог или побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење пред потпуно измењеним већем, као и да одреди одлагање извршења првостепене пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног М.В. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона из члана 4, 42, 45, 54, 64, 65, 97, 99, 100, 297. став 2. и 3, 289. став 2. и 3, 297. став 5. КЗ и члана 99. и 124. ЗКП, које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, преко браниоца могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреде које су основ поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не могу бити законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**